

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.305/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Belcsák Róbert Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Belcsák Róbert ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek – a Gyűlési Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Pál András Ferenc ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen előadóművészi jogok megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. március 4. napján kelt 1/A.P.20.835/2019/40. számú ítélete ellen az alperes 41. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és arra kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 137.500 (Százharminchétezer-ötszáz) forint + áfa összegű perköltséget, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A felek a másodfokú költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes szülei néhai H.M. primás és Á.G. gardonos a romániai Hargitában született csángó népzeneészek voltak. A Magyar Hanglemezgyártó Vállalat (MHV) a felperesi jogelődök különös zenei hangzású előadását 1987. január 19-20-án rögzítette, ahol a két előadó hol szólistaként, hol egy zenekar tagjaként szólaltatta meg hangszerét. Az elkészült hangfelvétel vagyoni jogát tiszteletdíj ellenében az előadók az MHV-ra átruházták egy megállapodás keretében, ezzel hozzájárulva a felvétel nyilvános előadás céljára történő rögzítéséhez. A jogátruházás ellenértéke 20.000 forint volt, amely átadásra került a két

eladónak. A felvételtől hanglez és kazetta készült „Hungarian Folk Music F...T...G... Népzene” címmel (a továbbiakban: album) 16 zeneszámmal, amelyek kiadására 1988-ban került sor. A klasszikus és népzenei művek kiadása vonatkozásában a H.R. Records Hanglezkiadó Kft. lett a Magyar Hanglezgyártó Vállalat jogutódja, aki az alperesi társaságba olvadt be. Hozzá köthető a zenei CD 1996-os kiadása, majd az interneten történő letöltés lehetőségének biztosítása.

[2] A felperes keresettel fordult a bírósághoz jogelődei előadóművészi jogai megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt. Arra hivatkozott, hogy szülei hivatásos előadóművészek voltak, akik azonban nem részesültek díjazásban a zenei felvétel után sem 1987-ben, sem azt követően, megállapodást pedig nem kötöttek az MHV-val vagyoni jogaik átruházására.

[3] A Fővárosi Törvényszék az 1/A.P.24.463/2017/30. számú, 2018. október 11-én kelt ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperes részére 127.000 forint perkoltséget. A felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett 390.000 forint kereseti illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 8.Pf.21.308/2018/5. számú, 2019. február 28-án kelt részítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperesi jogelőd megsértette a felperesi jogelődök előadóművészi vagyoni jogait azzal, hogy az interneten 2002. és 2018. április 25. között lehívással hozzáférhetővé tette a „Hungarian Folk Music F...T...G...” című zenei albumot. Az ezen jogsértéssel elért gazdagodás megfizetésére vonatkozó kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét - az elsőfokú perkoltségre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította. Az alperes által a „G...-i Népzene” című album tekintetében rögzítéssel, kazettán, lemezen és CD-n való többszörözéssel, értékesítéssel és nyilvánossághoz közvetítéssel megvalósított jogsértés megállapítására és az elért gazdagodás megfizetésére vonatkozó kereseti kérelmeket elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést helybenhagyta. A felek másodfokú perkoltségét 50.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjban, a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték összegét 520.000 forintban állapította meg.

[5] A részítélet indokolása szerint a felperes szülei hivatásos előadóművészeknek tekintendők, akik megállapodással az előadásuk bakelit lemezen és kazettán való rögzítéséhez, többszörözéséhez, nyilvánossághoz való közvetítéséhez hozzájárulásukat adták 20.000 forint előadói jogdíj megfizetése ellenében. A CD az eredeti bakelit lemez technikailag feljavított, digitalizált formában történő kiadását jelentette, mely rögzítési formára a felperesi jogelődök hozzájárulása ki kellett terjedjen. Nem képezhetette engedély tárgyát azonban a lehívással történő hozzáférhetővé tétellel megvalósított nyilvánossághoz közvetítés, mert a szerződéskötés időpontjában az nem ismert felhasználási mód volt, amelyre a felperesi jogelődök engedélye, illetve az engedélyezéskori tudattartalma nyilvánvalóan nem terjedhetett ki. Erre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy az alperesi jogelőd megsértette a felperesi jogelődök előadóművészi vagyoni jogait azzal, hogy az interneten

lehívásra hozzáférhetővé tette az albumot. Az elért gazdagodás vonatkozásában - mivel széleskörű bizonyítás felvétele vált szükségessé - az elsőfokú bíróságot a határozat részbeni hatályon kívül helyezése mellett új határozat hozatalára utasította.

[6] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Pfv.IV.20.941/2019/5. számú, 2020. november 11-én kelt részítéletével a jogerős részítéletet hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy az eljáró bíróságok helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy a jogelődök között a jogátruházási szerződés ellenérték fizetése fejében jött létre.

[7] A megismételt eljárásban a felperes pontosított keresetében kérte, hogy az alperes szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett időszakra nézve - 2002-től 2018. április 25-ig - a szolgáltatás előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében részt vevők nevééről, címéről, a jogsértéssel érintett szolgáltatások forgalmazott mennyiségéről, az azokért kapott ellenértékről. Az elért gazdagodás körében a korábban előterjesztett 6.500.000 forintos igényét a felperes leszállította, és 1.000.000 forint, valamint ezen összegnek 2013. január 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

[8] Az alperes vitatta a kereset összecszerűségét. Álláspontja szerint 2011. április 21-ét megelőzően internetes értékesítés nem történt. Eredménykimutatást csatolt, amely szerint 7 év vonatkozásában az igazolt bevétel 31.552 forint volt, és arra hivatkozott, hogy ennek 10%-a - 3.155 forint - vonható el az alperestől tekintettel arra, hogy a bírósági gyakorlat értelmében az értékesítésből befolyó összeg 10-12,5 % -a a szokásos mértékű díjkulcs.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére 514.000 forintot és ennek 2013. január 1. napjától a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Az ezt meghaladó keresetet a törvényszék elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes (helyesen az alperes) részére 175.000 forint perköltséget. A felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett 1.510.000 forintról akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli. Határozatát a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 16. § (1) és (4) bekezdésére, valamint 94. § (1) bekezdés d) és e) pontjára alapította.

[10] Mindenekelőtt hangsúlyozta, hogy bár a másodfokú bíróság részítéletének rendelkező részében megállapította a 2002. és 2018. április 25. közötti időszakra nézve a hozzáférhetővé tételt, a megismételt eljárásban azonban az alperes az Artisjus-szal kötött szerződéssel igazolta, hogy 2011. április 27-ét megelőzően nem történt internetes értékesítés. A törvényszék rögzítette, hogy az ezzel ellentétes állítását a felperesnek kellett volna bizonyítania, azonban e körben bizonyítékot nem csatolt.

[11] Utalt a Szerzői Jogi Szakértő Testület gyakorlatára, amely szerint, ha a felek között nincs megállapodás, akkor elsősorban összehasonlító adatokra vonatkozó okiratok, szerződések csatolásával, illetve az adott műfajra jellemző piaci viszonyok feltárásával lehet a díj mértékét meghatározni, melyek értékelése, értelmezése nem szakértői feladat. Ebből arra következtetett, hogy a jelen ügyben sem szakértői kompetencia a felhasználási díjakkal kapcsolatos állásfoglalás, ezért a szakértő kirendelésére vonatkozó felperesi indítványt az elsőfokú bíróság elutasította és tájékoztatta a feleket az őket terhelő bizonyítási kötelezettségről.

[12] A törvényszék elfogadta azt a felperesi álláspontot, hogy amennyiben az alperesi adatszolgáltatásban nem szerepel igazolt költség, és erre vonatkozóan egyéb peradatok sincsenek, akkor a levonások nélküli bevételt kell kiindulási alapnak tekinteni. Osztotta azonban az alperes álláspontját abban, hogy a díjalapnál nem lehet figyelembe venni a felperes által javasolt www.discoks.com oldal adatbázisát, tekintettel arra, hogy a felperes nem igazolta, hogy az alperesnek a website-tal bármilyen kapcsolata lenne. Figyelembe vehetőnek találta ugyanakkor az alperes által csatolt saját, 2015. évre vonatkozó részletes adatközlőjét, mely szerint más kiadónál a 2002-ben megjelent, hasonló jellegű népzenei albumból (T...F...) 810 db került értékesítésre összesen 289.000 forint értékben, illetve a 2016-ban megjelent „Bartók Kórusművek” népzenei darabokat tartalmazó CD-ből szintén 810 db-ot értékesítettek, amelyből származó digitális bevétel 153.000 forint volt.

[13] Az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy felhasználásnak minősül a stream is, függetlenül annak rövid terjedelmétől. Álláspontja szerint az alperes szembeűnően alulbecsült, míg a felperes szélsőségesen túlbecsült díjakkal számolt, ezért a törvényszék a két számítás közötti, a felpereséhez közelebb álló, mérsékelt díj megállapítására látott lehetőséget. A 2011-től 2018 áprilisáig terjedő időszakra nézve - mérlegelési jogkörében eljárva - arra jutott, hogy átlagban évente 5 db album és 500 stream letöltéssel lehet számolni. Egy album letöltési díját 2.000 forintban határozta meg, ami egy évben 10.000 forintot tesz ki, így 7 év vonatkozásában 72.000 forint (helyesen 70.000 forint) felhasználási díjat, míg a 2018-as tört évre 1 db album figyelembevételével összesen 74.000 forint felhasználási díjat talált megállapíthatónak.

[14] Tekintettel arra, hogy a 2015-ös adatok szerint az adott évben kb. 600 stream történt, mely néhány másodperces felhasználást jelentett, ezért az elsőfokú bíróság mérlegeléssel az egy évben letöltött zeneszámok számát 300-ban határozta meg, és zeneszámonként mérlegeléssel 200 forintos díjat vett figyelembe. Ez egy évben 60.000 forintot tesz ki, ami 7 év vonatkozásában 420.000 forint, továbbá a 2018-as tört évre 20.000 forint, így összesen 440.000 forint felhasználási díjat jelent.

[15] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az album és a zeneszámok fentiek szerint modellezett felhasználása alapján az elvonható összeget 514.000 forintban határozta meg, mely összeg után a középárányos időponttól - 2013. január 1. napjától - késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte az alperest. Elutasította azonban a jogkövetkezmények körében

előterjesztett, adatszolgáltatásra irányuló kérelmet, tekintettel arra, hogy annak az alperes a bizonyítási eljárás keretében eleget tett.

[16] A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a felperest illető felhasználási díj összegének 3.786 forintban történő meghatározását, valamint a perköltségre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatását és a felperes kötelezését kérte az alperes javára 137.500 forint + áfa összegű elsőfokú perköltség megfizetésére.

[17] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt bizonyítékokat iratellenesen értékelte és ez jogszerűtlen mérlegelést eredményezett. Az alperes fellebbezési álláspontja szerint az általa csatolt bizonyítékokat a felperes eredményesen nem kérdőjelezte meg, így a perben nem állt rendelkezésre olyan adat, illetve olyan bizonyíték, amely az alperes által közölt - könyvvizsgálattal alátámasztott, illetve az Artisjus-szal történő elszámolás alapját is képező - elszámolás hitelességét megkérdőjelezné. Szintén nem állt rendelkezésre olyan peradat, amely alapján az előadóművészeket a bevételből megillető díj vonatkozásában az alperes által előadott 10-12 % közötti összeget vitássá lehetne tenni. A felperes által csatolt mellékletek alkalmatlanok voltak a keresete összecszerűségének alátámasztására, azt egyebekben a felperes maga is kijelentette, hogy a gazdagodás összegével kapcsolatos előadása pusztán fikció. Nem hagyható figyelmen kívül az alperes fellebbezési előadása szerint, hogy a www.d....com weboldal adatai értelmében egy év alatt mindösszesen 1 db album került értékesítésre a másodlagos piacon.

[18] Nem lehet eltekinteni attól sem, hogy a „T...F...” című albumból, amely Bartók és Kodály népzenei gyűjtéseit tartalmazza az alperesnek 289.000 forint bevétele, míg a „Bartók új sorozat: Kórusművek” című albumból 153.000 forint bevétele származott az alperesnek. Ezen albumok tehát a törvényszék által megállapított bevételnek a felét, illetve harmadát sem érték el annak ellenére, hogy az elsőfokú ítélet is tartalmazza, hogy összehasonlító adatként a hasonló jellegű zenei kiadványok értékesítési adatai figyelembe vehetők. Emellett a 2011-2018. évek vonatkozásában az alperes csatolta a bevételeit mind a teljes album, mind az egyes zeneszámok vonatkozásában. Ebből kitűnik, hogy teljes album sem a 2017-es évben, sem a 2018-as töredék évben nem került értékesítésre. A legnagyobb bevétel a 2015-ös évben is mindösszesen 8.071 forint volt a teljes album után, összesen tehát 25.024 forint teljes bevétele keletkezett a digitálisan értékesített teljes albumokból, nem pedig annak háromszorosa, 74.000 forint. Ismételten arra hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy a 31.552 forint összegű kimutatott bevétel után a felperest megillető díj 3.786 forint lehetne mivel a szokásos 10-12 %-os díjmértéket alkalmazva csak ez az összeg képezheti az alperes gazdagodását.

[19] Sérelmezte azt is a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság nem tett különbséget a között, hogy az adott zeneszám ténylegesen megvásárlásra, illetve letöltésre került-e, vagy abba pusztán hosszabb-rövidebb időre belehallgattak. Nem vitatta, hogy a streamelés is okoz bevételt, álláspontja szerint azonban 1-1 dalba történő belehallgatás nem minősül az adott dal megvásárlásának. Nézete szerint nincs arra vonatkozó bizonyíték, ami alkalmas lenne annak az elsőfokú ítéleti megállapításnak az alátámasztására, hogy évente 300 zeneszámot töltöttek

le és 1-1 zeneszám az alperesnél 200 forint bevételt generált. Nem olvasható ki az elsőfokú ítéletből továbbá, hogy ennek megállapítására milyen bizonyítékok mérlegelésével került sor.

[20] Külön támadta az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítéletben megítélt perköltséget is, annak részbeni megváltoztatását kérve. Utalt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és (5) bekezdésére, amely alapján - nem vitatva az elsőfokú ítéletben szereplő 80-20 %-os pernyertességi arányt – azonban az elsőfokú ítélet nem rendelkezett 195.000 forint elsőfokú eljárási illetékről, továbbá a felülvizsgálat során az alperest megillető felülvizsgálati költségről, ez utóbbiról a Kúria egyértelmű utasítása ellenére sem. E tekintetben előadta a fellebbezés, hogy a felülvizsgálat pertárgyértéke 5.500.000 forint volt, amelynek 2,5 %-a, 137.500 forint + áfa összegű perköltség illeti meg az alperest.

[21] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[22] Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú ítéletnek a felperes meghaladó - 514.000 forint gazdagodás és annak 2013. január 1. napjától járó törvényes kamatára irányuló fizetési kötelezettségen felüli, valamint az alperest adat szolgáltatására kötelezésére irányuló - keresetét elutasító rendelkezése, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján nem érintette.

[23] A fellebbezés részben alapos.

[24] Az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a Fővárosi Ítéltábla nagyobb részben osztotta, a fellebbezés alapján az elsőfokú ítélet részbeni – az elsőfokú perköltség viselése tekintetében történő - megváltoztatására látott okot az alábbi indokok alapján.

[25] A Fővárosi Ítéltábla jogerős, a Kúria által hatályában fenntartott részítélete következtében nem volt vitássá tehető a folytatódó eljárásban, hogy az alperesi jogelőd megsértette a felperesi jogelődök előadóművészi vagyoni jogait azzal, hogy az internetre 2002. és 2018. április 25. között lehívással hozzáférhetővé tette a „Hungarian Folk Music F...T...G...” című zenei albumot, tekintettel arra, hogy ez a felhasználási mód a felek közötti megállapodás időpontjában még nem volt ismert, így arra a felperesi jogelődök tudattartalma, illetve e felhasználási mód engedélyezésére vonatkozó szándéka nem terjedhetett ki.

[26] Az ezen jogsértéssel elért gazdagodás megfizetésére vonatkozó kereseti kérelem tekintetében azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította, hangsúlyozva, hogy a lehívással hozzáférhetővé tétellel elért bevétel és az ennek alapján járó – célszerűen összehasonlító -

szokásos díj mértékének megállapítása érdekében a bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróságnak kell lefolytatnia, mert az meghaladja a másodfokú eljárás kereteit.

[27] A törvényszék az előírt bizonyítást megfelelően lefolytatta, és a rendelkezésére álló adatok alapján, mérlegeléssel állapította meg az elért gazdagodás összegét. Ennek során okszerűen következtetett a felek perbeli nyilatkozataiból arra, hogy a licencia analógia modellt kívánták alkalmazni, melynek lényege, hogy valamennyi rendelkezésre álló adat körütekintő értékelésével kell azt a felhasználási díjat mérlegeléssel megállapítani, amit akkor kellett volna megfizetni a jogosult részére, ha a felhasználás tárgyában szerződés jön létre.

[28] Megalapozottan utalt a Szerzői Jogi Szakértő Testület gyakorlatára, amely szerint, ha a felek között nincs megállapodás, akkor elsősorban összehasonlító adatokra vonatkozó okiratok, szerződések csatolásával, illetve az adott műfajra jellemző piaci viszonyok feltárásával lehet a díj mértékét meghatározni. Helyesen hangsúlyozta, hogy a visszatérítés legkisebb mértéke az elmaradt szerzői díj összegével egyezik meg, azaz azzal az összeggel, ami a szerzőt jogszerű felhasználás esetén megillette volna. A felperes helytállóan utalt arra fellebbezési ellenkérelmében ismételt arra, hogy ennek kiszámításakor a jogsértő jogsértéssel elért nettó árbevételeből le kell vonni az igazolt költségeit, és amennyiben ez az összeg magasabb, mint a fenti módon megállapított jogdíj, akkor a jogsértő az elmaradt jogdíj mértékét meghaladó gazdagodás visszatérítésére is köteles.

[29] Az elsőfokú bíróság a 31. számú tárgyalási jegyzőkönyvben felhívta az alperest, hogy 30 napon belül közölje a felperes által kért adatokat, és tegye meg észrevételeit a felperes 2021. január 4-ei előkészítő iratában foglaltakra, melynek 4-5. pontjai tartalmazzák a felperes költségekkel kapcsolatos érveit. Az alperes a válasziratában ilyen költséget nem mutatott ki, azonban akként nyilatkozott, hogy az adatszolgáltatásában megadott összegek az értékesítésből befolyt teljes – a költségekkel is növelt - összeget tüntetik fel (33. számú, 2021. január 29-én kelt alperesi előkészítő irat 7. pont). Nyilatkozata hiányában tehát alappal vette a törvényszék számítása alapjául a bevétel tekintetében szolgáltatott alperesi adatokban foglalt teljes, levonások nélküli bevétel összegét. Ennek ellenkezőjére alaptalanul hivatkozott a fellebbezés.

[30] A másodfokú bíróság a törvényszék által megállapított gazdagodás mértékét a fellebbezés alapján sem látta eltúlzottnak, annak felülmérlegelésére, és a fellebbezésben kért csökkentésére nem látott okot. A 2011-től 2018. áprilisáig megállapított online értékesítési időszakra nézve – amely lényegében 7 évet ölel fel – az érintett időszak piaci és ár-érték viszonyait alapul véve nem tekinthető eltúlzottnak az évenkénti 73.430 forintban megállapított gazdagodás, különös tekintettel arra is, hogy az alperes által szolgáltatott összehasonlító adatokból kitűnően az alperes népzenei albumok értékesítéséből a perbeli időszakot több évvel megelőzően ennek többszörösét kitevő (2005-ben 289.000 forint, 2006-ban 153.000 forint) bevételt ért el.

[31] Emellett az ítéltábla tekintettel volt arra, hogy az összeg megfizetésével az alperes a lehívással hozzáférhetővé tételre a megállapított jogsértő időszakot követően, a jövőre nézve is, véghatáridő nélkül jogosulttá válik a rögzített előadás lehívás útján való hozzáférhetővé tételére. Az előadóművészi jogok jogvédelme tekintetében – ahogy ezt az ítéltábla a részítéletében már kifejtette – a hozzájárulás egyszeri, az ezért járó díjazás tehát az e felhasználási módra vonatkozó jog átruházásának ellenértéke.

[32] Az ítéltábla továbbá figyelemmel volt arra az igazolt körülményre, hogy a felperesi jogelődök előadóművészi munkássága máig tartó hatással bír, H.M. különleges hegedűjátékát a zenetudományok szintjén kutatták és publikálták, a Halmágyi-technika jelenleg is a felvételi követelmények részét képezi a Liszt Ferenc Zeneakadémia népi hegedű szakán, és a népzenei alapokon nyugvó komolyzenei és jazz átiratok mind a mai napig merítenek a technikából. A felperes a 37. sorszámú beadványa F/1. – F/5. számú mellékleteiben igazolta, hogy diplomamunkák, illetve neves népzene kutatók, díjazott elismert művészek dolgozzák fel a Halmágyi-technikát, emellett a youtube.com videómegosztó oldalon folyamatos érdeklődés mutatkozik a Halmágyi Mihállyal kapcsolatos hangfelvételek iránt, amit a több mint 25.000 megtekintés is mutat. Mindebből tehát az következik a másodfokú bíróság álláspontja szerint, hogy a lehívással történő hozzáférhetővé tétellel kapcsolatban keletkező bevétellel az alperes a jövőben is nagy valószínűséggel számolhat.

[33] Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság nem találta eltúlzottnak a törvényszék által meghatározott összeget, annak mérséklésére a fellebbezés alapján sem látott lehetőséget.

[34] Alapos volt azonban az alperes elsőfokú perköltséget támadó fellebbezése. Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében a törvényszék – nyilvánvalóan elírás folytán - a felperest kötelezte a felperes javára 175.000 forint perköltség megfizetésére. Bár a fellebbezésben felhozott számítási metódus az elsőfokú bírósággal lényegében megegyezik, és az indoklás {44} bekezdéséből kitűnik, hogy a megállapított perköltséget az alperes részére állapította meg az elsőfokú bíróság, azonban az ítélet rendelkező része félrevezető, ezáltal nem végrehajtható rendelkezést tartalmaz, ezért annak megváltoztatása indokolt.

[35] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperest kötelezte az alperes javára a fellebbezésben kért 137.500 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[36] Az alperes fellebbezése részben – az elsőfokú perköltség tekintetében – eredménye vezetett, azonban az általa előlegezett perköltség – ügyvédi munkadíj iránti igénnyel nem élt, azonban 40.817 forint fellebbezési illetéket átutalással megfizetett – és a felperes által

érvényesített, az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíj mértéke lényegében megegyező mértékű, ezért az ítéltábla a jogvitára irányadó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 81. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a felek a másodfokú költségeiket maguk viselik.

[37] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a vészhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) Kormányrendelet 27. § (1) és (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. június 15.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró